

Wieś Łęczu położona jest w centrum Wysoczyzny Elbląskiej. Chroniąc najcenniejsze wartości przyrodnicze i kulturowe utworzono Park Krajobrazowy „Wysoczyzny Elbląskiej”.

Obejmuje on swym zasięgiem obszar bardzo urozmaicony i niezwykle ciekawy zarówno pod względem przyrodniczym, jak i historyczno-kulturowym. Krawędź Wysoczyzny pocięta jest licznymi wąwozami, którymi płyną malownicze strumienie. Bardzo bogata jest szata roślinna, ciekawostką jest występowanie na tym terenie gatunków górskich.

Najcenniejsze fragmenty zbiorowisk leśnych chronione są w rezerwatach: „Buki Wysoczyzny Elbląskiej”, „Kadyński Las” oraz „Pióropusznikowy Jar”. Występują tu liczne zwierzęta. Przez teren Wysoczyzny przebiegają trasy przelotów wielu ptaków. Od najdawniejszych dziejów tereny te zamieszkiwały różne ludy. Najstarsze ślady pobytu ludzi sięgają około 9000 lat p. n. e. Są to między innymi grodziska i osady, a także z późniejszych wieków pozostało wiele zabytków kultury materialnej.

Wysoczyzna Elbląska nie od dziś jest wielką atrakcją dla turystów. Do niewątpliwych atrakcji Wysoczyzny można zaliczyć domy podcieniowe w Łęczu, Kamionku Wielkim i Hucie Żuławskiej, dawną rezydencję w Kadynach, dwory i majątki ziemskie w Zajeździe, Pogórze, Połoninach, Bielanach i w Elblągu. Na Wysoczyźnie znajdują się liczne wsie. Wsią o bardzo bogatej historii, oddalonej zaledwie kilka kilometrów od Łęczu, są Kadyny. Najświetniejszy rozdział historii kadyńskich włości przypadł na koniec XIX wieku. Miejscowość z pałacem i parkiem oraz wspaniale urządzone gospodarstwem - w tym stadniną koni - stała się ulubioną letnią rezydencją cesarza Niemiec Wilhelma II. Rośnie tu pomnikowy dąb imienia Jana Bażyńskiego pamiętający czas, w których żył jego "imiennik".

Od zachodu i północy rozciąga się piękny widok na Zalew Wiślany i Mierzeję Wiślaną.